

Јовица Аћин

Рођен је поткрај 1946. године у Зрењанину. Од 1965. године живи привремено у Београду.

Књиге есеја:

Изазов херменеутике (*ДОБ: 1975*)

Паукова политика (*Просветиа: 1978*)

Шљунак и маховина (*Рад: 1986*)

Поетика растројства (*Светлови: 1987*)

Поетика кривотворења (*Светлови: 1991*)

Гатања по пепелу (*Сштубови културе: 1993*)

Апокалипса САД (*КОВ: 1995*)

Књиге прича:

Дуге сенке кратких сенки (*Светлоси: 1991, Драганић: 1997*)

Уништити после моје смрти (*КОВ: 1993, &Стилос&&: 2000*)

Лептиров сановник (*Драганић: 1996*)

Неземаљске појаве (*Народна књиџа - Алфа: 1999*)

Лебдећи објекти (*Народна књиџа - Алфа: 2002*)

Ко хоће да воли, мора да умре (*Stylos: 2002*)

Мали еротски речник српског језика са објашњењима, 2003.

итд.

Дејан Алексић

Рођен 1972. у Краљеву, објавио је књиге песама *Пошун џовор* (1995), *Доказивање сенке* (1996), *Свајдашњи час* (2000), *Собна миџолоџиџа* (2003) и књиге песама за децу *Дуџме без каџуџиџа* (2002) и *Пустоловине једноџ зрна кафе* (2004), *После* (2005)

Добитник је *Бранкове*, награде *Бранко Миљковић*, *Просветине* и награде *Маџићев шал*. Уа стваралаштво у области књижевности за децу додељена му је награда *Полиџикиноџ забавника*.

Наџаџа Анџић

Рођена је у Нишу 1983. године, где је завршила нижу и средњу музичку школу. Дипломирала је на одсеку за општу музичку педагогију Академије уметности у Новом Саду. Тренутно је студент

магистарских студија на истом факултету (одсек за музичку теорију-познавање хорске литературе). Била је полазник бројних стручних семинара и курсева у земљи и иностранству.

Арпад Вицко

Арпад Вицко, књижевни преводилац, рођен 31. јануара 1950. године у Новом Саду, студирао српскохрватски језик и југословенске књижевности на новосадском Филозофском факултету. Преводи с мађарског поезију, прозу, драму, есејистику и научну литературу. Од 1976. године до данас објавио 38 самосталних књига превода. Ради као уредник културних и литерарних емисија програма Радио Новог Сада на мађарском језику. Члан је Друштва књижевника и књижевних преводилаца Војводине од 1976, члан Мађарског савеза писаца од 1990, члан Српског ПЕН центра од 1996, члан-оснивач Асоцијације средњоевропских књижевних преводилаца (2000).

Награде и други подаци: Добитник награде за преводилаштво “Базсаликом” (1986), награде Друштва књижевника Војводине за најбољу преведену књигу године (1991), награде за преводилаштво “Милан Фуст” Мађарске академије наука (1999) и награде Удружења књижевних преводилаца Србије “Милош Н. Ђурић” за превод прозе (2002).

Илија Бакић

Рођен је 1960. у Вршцу. Песник, приповедач, критичар и уредник. Заступљен је у антологијским изборима српске и југословенске фантастике *Тамни вилајет* 2, 3 и 4, *Нова српска фантасијика*, *Нова српска офф и сф прича*, *Фантасијична реч*, итд. Објавио сф романе *Пренајални животи* и *Нови Вавилон*, збирке поезије “Ресурекциона сеча почетног положаја”, “Ортодоксна опозиција алтернативе слободног избора - Артефакт 1”, “Желите ли бесплатно да летите”, “Корен кључа, наличје равнодневнице”, “Протоплазма” и збирку прича “Доле, у зони”..

Саша Ђурић

Рођен 1975. у Пироту. Студије српско-светске књижевности завршио на београдском Филолошком факултету. Водитељ је на Радио Београду 2, повремено књижевни критичар у нашој периодици (*Про фемина*, *Књижевни лист*, *Херетикус*, *Повеља*, *Абстракција* и др)

Габор Чордаш

Рођен 1950. у Печују (Мађарска). Дипломирао је на Медицинском факултету у Печују. Радио је као главни уредник часописа за књижевност и уметност *Јеленкор*, а од 1993. је директор истоимене издавачке куће.

Објавио је три збирке песама: *Васиљаванье васиљача* (1980), *Куиле у њредворју* (1984), *Појравке кварења* (2002).

Објављивао студије о култури Источне Европе, књижевности и превођења. Преводи са више језика.

Дејан Дабић

Рођен је 1970. године. Уредник Филмског и видео програма некада Дома културе, а сада Нишког културног центра. Десетак година један од главних организатора Фестивала глумачких остварења у Нишу и дугогодишњи уредник фестивалског билтена. Уредник-сарадник Филмског програма градске Нишке телевизије на којој је реализовао неколико стотина емисија о филму: *Холивудска ноћ*, *НТВ Холивуд*, *Седмица...* Објављивао филмске критике у *Ју филму данас*, *Новом Филмографу*, *Народним новинама*, *Градини*, *Нишком аналићичару* (један од покретача), помоћник уредника академског часописа *Прессини* (у оквиру којег је иницирао покретање филмске публикације *Pressing Movie*). Коаутор монографије *Водич кроз 40 година Фестивала глумачких остварења у Нишу* (издавачи: НКЦ и Фестивал глумачких остварења у Нишу) и *Нашаласима анимације*, публикације о анимацији (издавач: СЦФ Ђ98). У оквиру Студија цртаног филма '98 као сценариста и редитељ реализовао је више од десет кратких анимираних остварења која су учествовала на домаћим и међународним фестивалима, од којих су у Београду и Чачку награђивани *Крлејка*, *Одроз*, *Кисело трожје*, као и филмови настали у оквиру дејче Радионице цртаног филма (која постоји од 2004). Члан националне секције Међународне федерације

филмских критичара - ФИПРЕСЦИ (био је председник Жирија критике *Новосадске арене* 2004. и члан Жирија Херценгновског филмског фестивала 2006), а члан је и Међународне асоцијације аниматора - АСИФА.

Никола Дедић,

дипломирао на Филозофском факултету у Београду на одељењу за историју уметности. Магистрирао 2006. године на одељењу Теорије уметности и медија при Интердисциплинарним постдипломским студијама Универзитета уметности у Београду. Од 2000. године члан је Школе за историју и теорију уметности при Центру за савремену уметност, Београд. Ради у области теорије поставангарди, алтисеровско-лакановске критике идеологије, биополитике, идеологија социјализма и постсоцијализма, социјалистичког реализма, уметности постсоцијализма, концептуалне и постконцептуалне уметности. Учествовао на већем броју научних скупова у Бечу, Љубљани, Сеулу, Београду. Аутор је књиге *Ка радикалној кријици идеологије: од социјализма ка постсоцијализму* (заједничко издање куда.орг и Футура публикације из Новог Сада, књига у припреми).

Својан Ђорђић

Рођен 16.01. 1950. у Модричи. Пише есеје, критику и студије. Објавио: *Песничка нарација: књижевни портрети Радована Белої Марковића* (2006), *Три кријике* (2004), *Превођење и читање Андрића* (2003), *О песничким књигама* (2001), *Надахнућа и значења* (1978)...

Александра Ђуричић

Рођена 1963. Завршила Академију за музику и примењену уметност МОЦАРТЕУМ у Салцбургу 1984. године, затим студирала на ФДУ и Филозофском факултету - историја уметности - у Београду. Дипломирала на ФДУ 1988, магистрала 1998, на одсеку театрологије.

Радила као професор у средњим уметничким школама МОКРАЊАЦ и ЛУЈО ДАВИЧО, асистент на ФДУ и хонорарни сарадник Позоришног музеја Србије. Од 1996. пише критике и чланке за часописе Позориште, ЛУДУС, Сцена, Књижевност, Театрон,

Свеске, Орхестра и др. Стални је сарадник новина КИШОБРАН из Ванкувера и ОГЛЕДАЛО из Чикага. Објавила две стручне књиге из области историје опере и балета, као и ИНДЕКС ОПЕРСКИХ И БАЛЕТСКИХ ЛИБРЕТА у издању Паидеие, друго издање 2006. Докторант на Универзитету уметности у Београду код проф.др Душана Пајина. Песме и приче објављује у неколико домаћих часописа (Свеске, Повеља, Траг, Кораџи, Култура 032 итд).

Каћа Ерменкова

Савремена бугарска песникиња.

Рођена је и живи у граду Сандански, у југозападу Бугарске. Основно и средње образовање је завршила у свом родном месту, а високо у Софијском универзитету - бугарски језик и књижевност.

Објавила је следеће књиге песама:

Кума вейрова (1982)

Беле свадбе (1987)

Љубавни коњи (1993)

Ноћни лејџир (1994)

Руже у снеју (2006)

Јеванђеље по Ноју (1998) - драма у стиховима.

Њене су песме превођене на македонски, албански, српски и хрватски језик.

У Македонији су објављене збирке *Изабране њесме* (2004), на македонском, и *Беле њосџилџке* (2006) на албанском језику.

Заступљена је у свим антологијама савремене бугарске поезије.

Уређује књижевни часопис *Ирин Пирин*.

Оснивач је песничке манифестације “Мелничке вечери поезије“, која се одржава сваког октобра од 2000. године.

Симон Грабовац

Рођен 1955. у Глоговици, Добој, Република Српска. Живи и ради у Новом Саду. Објавио књиге: *Крџичњаџак*, 1979, *Великом овну*, 1984, *Посињање њејелом*, 1991, *Прасак*, 1991, *Сџирашџни лџик*, 2002, *Маџична њејџља*, 2005.

Саша Хаџи Танчић

Рођен је новембра 1948. године у Лесковцу. Живи у Нишу.

Објавио је девет књига приповедака и две књиге изабраних приповедака. Такође је објавио три романа и три књиге књижевних огледа и студија, као и три књиге песама. Приредио је *Антологију српске њразничне ѡриче* и више часописних темата.

Књиге изабраних приповедачких проза објављене су му у Италији, Шпанији, Румунији и Македонији. Приче су му превођене на још десетак других језика. Заступљен је у више антологија и прегледа савремене српске прозе у свету. За књигу *Звездама ѡвезани* добио је Андрићеву награду (1991). Добитник је и награде Ослобођење града Ниша (1976). Члан је Српског ПЕН Центра у Београду.

Велимир Косѡов

Рођен 22. маја 1956. у Димитровграду. Завршио гимназију у Крушевцу и Филозофски факултет, група Англистика у Нишу. Преводаца и песник. Члан Удружења књижевних преводаца Србије. Преводи са енглеског, бугарског и француског. Поезија му је превођена на енглески, француски, бугарски, словеначки, македонски. Директор Новинско-издавачке установе Братство у Нишу (издавачка кућа за бугарску националну мањину у Србији).

Објавио књиге: *Пређуѡни доѡовори*, песме, Градина, ниш, 1997. *Поѡкожни живоѡи*, песме, Просвета, Ниш, 2003. *Ако ѡо зна Вацлав Хавел*, песме, НКЦ, Ниш, 2005.

Преводи и антологије:

“Антологија кратке приче САД“, Багдала, Крушевац, 1984.

“Антологија кратке приче Канаде“, Багдала, Крушевац, 1986.

Елис Манро: “Лишај“, Свеске, Панчево, 1992.

Дени Лаферијер: “Како водити љубав с црнцем“, Градина, Ниш, 1995. друго издање Октоих, 1999.

Маргарет Етвуд: “Добре кости“, Октоих, 1995.

“Антологија кратке приче Бугарске“, Багдала, 1998.

Предраг Лазаревић

Рођен 28. маја 1929. год. у Бања Луци. Био је дугогодишњи професор теорије књижевности на бањалучком Универзитету. Бавио се књижевном и ликовном критиком, те театрологијом. Преокупације су му књиге + изложбе = позориште. Објавио је више књига од којих треба истаћи “Читање као преиспитивање“, монографију “Сатира“, као и збирку есеја о актуелним друштвеним питањима “Без права на ћутање“.

Марија Лаина

Грчка савремена песникиња, рођена је у Патри 1947. Студирала је права на Универзитету у Атини. Радила је као писац текстова и скрипти за телевизијске емисије и филмове, преводила са француског, италијанског и енглеског либрета, есеје и поезију. Била је продуцент, уредник и водитељица Грчке Радиофоније у разним програмима за уметност и књижевност. Предавала је петнаест година грчки језик и књижевност у америчким колеџима. Осим песама пише позоришне комаде, кратке приче и есеје. Лаинаина дела су преведена на енглески, француски, руски, шпански, немачки, фински, шведски, бугарски, јеврејски и друге језике. 1993. награђена је Државном Наградом за Поезију за збирку *Ружични сѝрах*. Превод исте на немачки је добио и награду града Минхена. 1996. јој је уручена и награда Кавафис за целокупно поетско дело, а 1998. награда Марија Калас за емисије о књижевности на трећем програму Грчке Радиофоније. Поетске збирке: *Пунолејносѝ*, 1968; *Друѝде*, 1970; *Промена ѝредела*, 1972; *Иниѝерѝункија*, 1979; *Њезино*, 1885; *Ружични сѝрах*, 1992; *Врѝи*, *Не ја*, 2005. Позоришни комади: *Клоун*, 1985; *Сѝварносѝ је увек овде*, 1990; *Један крадљиви ѝољубац*, 1996; *Јело*, 1998; *Породична сѝвар*, 2002. Приче: *Са седам живоѝа*, 1998; *До смрѝи*, 2001.

Томислав Маринковић

Песник, рођен је у Липолисту код Шапца, 1949. године. Објавио је књиге песама: *Двојник* (1983), *Извесно време* (1986), *Сѝихови* (1991), *Сумња у оѝледало* (1986), *Школа ѝрајања* (2003). За књигу *Школа ѝрајања*, 2004. године добио је награду ЂБранко Миљковићу и награду сајма књига у Шапцу.

Песме су му превођење на руски и јапански језик.

Мерилин Менсон

Рођен као Брајан Ворнер, 5.-ог јануара 1969, вођа је популарног истоименог бенда, са којим је снимео, сада већ антологијске албуме, *Anti-Christ Superstar* и *Portrait of An American Family*. Поред музике бави се и писањем, сликањем, глумом и режијом. Сарађивао је са режисерима Дејвидом Линчом, и Александром Ходоровским за које га везује и лично пријатељство. Од 3. јануара 2005, у браку је са бурлескном плесачицом Дитом фон Тиз.

Веселин Мишировић

Рођен сам 16.08.1972. у Градачцу.

По занимању машински инжењер, тренутно на трећој години социологије на Филозофском факултету у Београду (уписао 2004).

Дејан Ођановић

Рођен у Нишу, Србија, 30.01.1973. Живи у Нишкој Бањи.

На групи Англистика Филозофског факултета у Нишу ради као асистент на предмету Америчка књижевност. Филмску критику, есеје, књижевне приказе, преводе и кратке приче објављивао у часописима: *Нишки аналитичар*, *Прессинг*, *Pressing Movie*, *Знак Сајнџи*, *Поларис*, *ОК*, *Градина*, *Свеске*, *Плима њлус*, *Улазница*, *Поља*, *Фама*, *Европљанин*, *Think Tank*, *Полиџикин Забавник*, дневним листовима *Дневник* (Нови Сад) и *Народне новине* (Ниш) и фанзинима *Емиџор* (Београд) и *Косметџолиџен* (Приштина). У књишком облику, његови есеји су у иностранству уврштени у зборнике *Fear Without Frontiers* (FAB PRESS, II издање, 2007.) и *100 European Horror Films* (БФИ, 2007) у Енглеској. Његови преводи са енглеског су у књишком облику заступљени у издањима *Страх - мала анџолоџија хорора* (Итака, Београд, 2004.), *Црџани водич кроз секс* (Парамеџијум, Београд, 2005.) и *Некрономикон* (Парамеџијум, Београд, 2007.).

Филмске и књижевне приказе на енглеском језику редовно објављује на сајтовима Kung Fu Cult Cinema (њњњ.кфццинема.цом) и Unrated Cinema (њњњ.унратед.цо.ук).

Приредио (са уводом, поговором, напоменама, аотираном библиографијом и детаљном биографијом аутора) збирку најбољих прича Х. Ф. Лавкрафта (*Некрономикон*, Београд, 2007). За исту антологију је превео неколико прича и новела, и урадио редактуру

свих осталих превода. Приредио избор српских фантастичних и хорор прича за специјални темат 'Тамна звезда', у оквиру часописа ПРЕССИНГ, бр. 47, април 2005. Помагао З. П. Сигми у приређивању темата о Демонологији за часопис ГРАДИНА (јесен 2006).

Просвета из Ниша издала је његов хорор роман *НАЖИВО* (2003).

Добитник следећих награда:

- 1. награда за књижевну критику, на конкурс часописа Градина из Ниша, за 2004. годину (равноправно подељена између три првонаграђена), за приказ романа '*Ми нисмо болесни*';

- 3. награда на конкурс за есеј књижевног часописа *Улазница* из Зрењанина (2005), за есеј '*Хорор - именоване неисказиво*';

- 1. награда на конкурс за есеј књижевног часописа *Улазница* из Зрењанина (2006), за есеј '*Српски хорор између метафоре и сиварносџи*'.

Објавио студију *Фаустовски екран: ђаво на филму* (Исток-Запад, Зајечар, 2006.) а у припреми је *У брдима, хорори* (о српским хорор филмовима и хорору у Србији), коју Нишки Културни Центар издаје почетком 2007.

Спрема збирку својих есеја о хорор жанру и нова прозна недела.

Алисја Осџрајкер

Рођена је 1937. године у Бруклину, професор је на Rutgers универзитету у Њу Брунsvику, Њу Џерси. Пише лирику и есеје.

Дејан Пејровић

Рођен је 1977. Дипломирао филозофију на универзитету у Београду (2004). Бави се питањима промишљања друштва, политичке теорије, есејистиком, новинарством итд. Посебно је заинтересован за теме везане за глобализацију И антиглобалистички покрет. Књига "Аспекти глобализације: глобализација и антиглобалистички покрет на врхунцу постиндустријске ере" у процесу објављивања. Аутор неколико десетина ауторских текстова, есеја, критика И интервјуа. Награде часописа "Зарез" и "Српско перо" за есеј. Објављивао у *Времену*, *Сџајусу*, *Хабџусу*, *Зарезу*, *Аџлазу*, *НСПМ* и међународном зборнику *Глобализација*.

Душица Појић

Рођена 1962. у Београду. Бави се књижевном критиком и књижевном историјом, преводи с енглеског и италијанског. Објављене књиге: *За скривеним/сливеним суштинама*, 1993; *Тетиоважа*, 2000; *Сведок њесама*, 2001...

Момчило Радић

Рођен у Нишу 1969. Почео је студије Класичних Наука на Филозофском у Београду, а наставио на Сорбони (Париз ИВ) Француски језик и књижевност. Од 1993. живи у Атини где предаје француски и бави се преводом. Говори поред матерњег српскохрватског, бугарски, руски, грчки, француски и енглески. Превео је на грчки Српске народне бајке, а са француског на грчки Фидије од Анри Леша (Хенри Лецхат, Фидиас) У припреми су преводи хрватских и бугарских народних бајки за грчке читаоце као и грчких на српскохрватски. Поезију пише од средње школе.

Миодраг Раићевић

Рођен је 1955.

Књиџе:

Осјећајне пјесме и једна коњска (1984), пјесме
Чарапе у трави (1987), пјесме
Дебеле дјевојке (1990), пјесме
Опет силована (1990), роман
Трице и кучине (1992), пјесме
Горе главу висибобо (1993), пјесме
Најбоље од Цека Трбосека (1994), роман
Музини ветрови (1995), пјесме

Александар Рајски

Рођен у Алексинцу, 1958. године. Пише поезију, кратку прозу, афоризам.

Објављивао у југословенском листу *Младоси*, *Књижевној речи*, *НИН-у*, *Народним новинама*, на таласима Радио Београда.

Сремца “упознао“ на истоименом књижевном конкурсy. Сремац је био задовољан.

Размишља бодлеровски и за прву књигу се још чува.

Егзистенцију решава новинарством - у Нишкој телевизији.

Драган Ј. Ристић

Рођен је у Нишу 1948. Живи и ради (као професор немачког језика) у свом родном граду.

Пише прозу, поезију, поезију за децу, књижевну критику, хаику позију. Бави се и књижевним превођењем. *Из дневника једној хаиђина*, 1995, *Бубице у глави*, 2000, *Цврчак у саксији*, 2002, *Раскриће вејрова*, 2003, *Каљаче и катедрале*, 2003, *Инсерти*, 2004, *Вреди се помучици*, 2004, *Час чудоређа*, 2004, *Презент анејдоје*, 2006. Награде за хаику: Јапан, САД, Италија, Енглеска, Нови Зеланд, Немачка (16 награда)

Од 1966. главни и одговорни уредник интернационалног часописа за хаику поезију *ХАИКУ НОВИНЕ*.

Преводио Брехта, Канетија, Мајринка, кратке приче...

Росел Хоуџ Робинс (1912-1990)

Професор енглеског језика и књижевности, рођен у Енглеској али живео и радио у САД. Предавао на State University of New York at Albany. Био је гостујући професор на бројним школама и факултетима широм САД и Канаде. Познат као велики стручњак за средњевековну књижевност и културу. Најпознатија дела: "The Index of Middle English Verse," (Columbia University Press, 1943) и "The Encyclopedia of Witchcraft and Demonology" (Crown Publishers, 1959). Потоња је преведена на више језика, укључујући шпански и руски.

Радивој Шајшинац

Рођен је 1949. године у Зренјанину. Школовао се у Зрењанину, а у Београду на Филолошком факултету дипломирао је Свјетску књижевност и теорију књижевности. Главни је уредник зренјанинског часописа за културу и умјетност "Улазница". Проза, поезија и есеји превођени су му на енглески, француски, нјемачки, руски, мађарски,

грчки, румунски, турски, словачки, чешки, словеначки и македонски језик. Жанровски је врло разноврстан писац. Објавио је 20-ак књига пјесама, романа, прича, есеја и једну књигу за дјецу.

Срђан Савић

Рођен 1973. у Нишу. Дипломирао на Студијској групи за српски језик и књижевност Филозофског факултета у Нишу, где је тренутно постдипломац на одсеку за књижевност. Активно се бави филмском критиком и проучавањем међуодноса филма и књижевности. Текстовете је објављивао у часописима: *ЈУ филм данас*, *Нови филмограф*, *Књижевне новине*, *Градина*, *Пресинг*, *Нишком аналитичар*, *Народне новине*...

Радосав Ситојановић

Рођен у Крушевцу 1950. Дипломирао на Катедри за српскохрватски језик и југословенску књижевност на Филозофском факултету у Приштини.

Добитник је књижевних награда за поезију и прозу: *Истеван Сремац* 1987, 1991. и 1992; *Илазар Вучковић* 1987. и 1992. године; *Златно перо деспота Стефана Лазаревића* 1991; *Имилутин Ускоковић*, друга награда, 1993. и 2000; *Награде Друштва књижевника Косова и Метохије за најбољу књигу* 1999; *Илаза К. Лазаревић* 2001; *Ираде Драинац* 2004, и Специјалне награде *Иоаким Вујић*, 2000.

Објавио књиге: *Инословље*, песме, 1979; *Рукопис чемерски*, песме, 1982; *Ариџонова смрт*, приповетке, 1984; *Ђавоља школа*, песме, 1988; *Апокрифне приче*, приповетке, 1988; *Мртва слиража*, приповетке, 1988; *Повраћак на колац*, песме, 1990; *Живети с џеноцидом*, *хроника косовског бешчаића 1980 р 1990*, публицистика, 1990; *Сидро*, песме, 1993; *Крај свеиџа*, приповетке, 1993; *Мртва слиража*, драма, 1993; *Господар усјомена*, приповетке, 1996; *Живи зид*, избор приповедака, 1996; *Молиџва за дечанску икону*, приповетке, 1998; *Пројасиџ свеиџа на Велиџдан*, драма, 1999; *Хрисџови сведоџи*, приповетке, 2001; *Црноџравске приче*, избор приповедака, 2002; *Дивљи калем*, роман, 2002; *Неџремиџе*, песме, 2003; *Кривоџо и друџе драме*, драме, 2003; *Власинска свадба*, приповетке, 2004; *Анџелус*, роман, 2004; *Месечеџа лађа*, роман, 2005.

Песме превођене на енглески, македонски, турски, руски и француски, а приповетке на енглески, македонски и албански језик.

Дејан Сџојиљковић

Рођен 1976. у Нишу. Са мање и више успеха, бави се стрипом, новинарством и испијањем пива. Тренутно ради као глодур магазина “Прессинг“ из Ниша, а текстове и прозу је објављивао у следећим часописима и новинама: “Градина“, “Улазница“, “Глас јавности“, “Народне новине“, “Тхинк Танк“, “Урбан Буг“, “Трасх“ и наравно “Прессинг“. Такође, петља нешто и на месту уредника у СКЦ-у Ниш и ИП Зограф. Стално му на интернету мажњавају и бесправно објављују текстове што је понекад фрустрирајуће а понекад импонује. У припреми му је књига урбане прозе “Лева страна друма“ (СКЦ, Ниш) као и књига есеја и чланака о на тему стрипа “Кисело и слатко“ (Зограф, Ниш). Не воли поезију и макробиотичку исхрану. Више воли да Мајка Олдфилда пресече лозовачом и добрим мезетом. Кад не чита Нила Гејмена другује са Тицијаном Склавијем, Стивенем Кингом, Френком Милером и групама Нењ Ордер и Депенце Моде. Мада, највише знају да га опусте Фун Ловин’ Цриминалс. Навија за Црвену Звезду, ОФК Ниш, Арсенал и Селтик. Живи у светски познатом крају Пантелеј и гледа своја посла.

Драѓана Сџиљковић

Рођена сам 1980. године у Београду пет дана после Нове године, нажалост сарма је била већ поједена. Говорим енглески, шпански и помало немачки. Радим као новинар-сарадник емисије Поглед из свемирског брода и повремено напишем који текст за часопис Знак Сагитед. Надам се да ћу ускоро да почнем припреме за лет у космос. Прва и једина објављена прича ИКоренид изашла ми је у првом броју часописа ИАстрономијад коју је написала са 17 година на часу биологије - из досаде и инспирације. Један сам од сарадника на ИВеликом лексикону страних речид који је ове године изашао у издању Алнарија. Већ две године заредом сарадник сам на Преводачким сусретима у организацији Удружења књижевних преводаца Србије. Дугогодишњи сам стручни сарадник на ИЦТ и Е-Леарнинг семинарима у Истраживачкој станици Петница. Повремено преведем нешто и направим неки сајт. Хонорари су ми прихватљиви, верујте ми на реч.

Члан сам СВА три Удружења за научну фантастику *Photon Tide*, *Лазар Комарчић* и *SCI&FI*. Један сам од организатора, испред удружења *Photon Tide*, прве српске конвенције посвећене *Звезданим стазима* на Балкану *TrekNS* у Новом Саду 2003. године. Уредник сам фанзина *Нова* истог удружења, који од 2005. године излази као додатак у часопису *Астрономија*. Члан сам организационог одбора *Фестивала српског филма фантасике* удружења *Лазар Комарчић*. Била сам сарадник на *Сујернова* стејду на ЕХИТ фестивалу ове године посвећеном научној фантастици.

Скупљам кесице од шећера (пуне) и разгледнице (могу бланко, а могу и потписане). Не једем чоколаду, зато исту и не нудим кад ми неко дође у госте, али никада не одбијам сладолед.

Једини кључ до бесмртности је живети живој вредан сећања ми је животни мото, а свако јутро се будим са мишљу *Carpe Diem*. Мада се често будим и са мишљу *O, neeee!!! Zar moram da ustanem!!!* па често и одустанем.. до ручка, бар.

Надежда Стојковић

Предавач за предмет енглески језик, Електронски факултет Ниш. Магистарска теза из области савремене драме: *Идентификација историје у делима Брајана Фриела, Торниона Вајлдера, Хоњарда Брентиона и Роберта Шенкана*. Аутор више објављених радова у домаћим и страним часописима, књиге *Written and Spoken Communications in English for Science and Technology*, Електронски факултет Ниш, 2005, ISBN 86-85195-19-5, поглавља "Translation as a Means of Deepening One's Identity" у књизи *Identity and Difference*, Peter Lang AG, European Academic Publishers, Bern, Switzerland, 2005, ISBN 3-03910-633-3, str 183-193.

Ивона Тачева

Биографски подаци

Рођена 30. марта 1971. у граду Плевену, "срцу северне Бугарске".

Завршила бугарску и шпанску књижевност на Софијском универзитету "Свети Климент Охридски".

Аутор је збирки песама *Неујаслост* - 1994., *Скијар ош смокве* - 1996., *Златни звоник* - 1998., *Преступно сунце* - 2003. и књиге *Жиција свејца прејричана за децу* - 2003. године и *Жиција свејца прејричана за децу* - *ИИ*, 2004. године.

Носилац је националне награде за поезију “Дора Габе“ за 2002. годину. Преводи са шпанског, француског и португалског језика.

Тренутно живи у кули од слоноваче у Софији, а понекад путује светом.

Иван Тојалски

рођен 1970г. у Благоевграду, југозападна Бугарска. Дипломирао бугарски језик и књижевност на Филолошком факултету у свом родном граду. Радим као професор буг. језика у једној основној школи и као главни уредник часописа за књижевност “Ирин Пирин“ из града Санданског, у издању песничке манифестације “Мелничке вечери поезије“. Преводи са македонског, српског, хрватског и француског језика

Душан Видаковић

Рођен је 1969. године у Ваљевоу, где и сада живи. Завршио је студије права. Уређивао је листове *Ваљевска књижевна радионица* и *Књижевна реч*. Публиковао је неколико хиљада новинских текстова, највише у дневницима *Блиц*, *Демократија*, *Борба* и *Балкан*. Објављене су му песничке колекције: *Брзином воза* (1992), *Књига о Ходу* (1994), *Експресијоло* (1994) и *Исцрљивање ничим* (2003). Један је од приређивача сепарата *Србска лијераијура* који је, на словеначком језику, штампан у љубљанском часопису *Ајокалијса* (1999). На словеначком језику је изашао и избор из Видаковићеве поезије под насловом *С ѿреболене обале* (Љубљана, 2005), а песме су му превођене још и на енглески, руски, немачки, мађарски и македонски језик и заступљене у двадесетак антологија и зборника у Србији и Немачкој.

Владимир Арсенијевић

Рођен у Пули 1965. године. Прву књигу, роман *У ѿошћалубљу*, објавио 1994. године. Другу, роман *Анђела*, 1997. године. Године 2000. објавио је трећу књигу, Мецицо-ратни дневник. Живи и ради у Београду. Награде и други подаци: Роман *У ѿошћалубљу* награђен је НИН-овом наградом за роман године, 1994. Роман *У ѿошћалубљу*

награђен је НИН-овом наградом за роман године, 1994. године и превођен на страним језицима.

Библиографија:

1. *У њој њалубљу*, Рад, 1994, Време књиге, 1995
2. *Анђела*, Стубови културе, 1997
3. *Мешицо-рајни дневник*, Ренде, 2000.

Желимир Вукашиновић

Рођен је 1970. године у Сарајеву. У родном граду завршио је основну школу и гимназију, као и део студија на Филозофском факултету /одсек филозофија/. 1992. године долази у Србију. Студије наставља на Филозофском факултету у Београду /1993. - 95/, а завршава их Сњинбурне Университи у Мелбурну. Године 1998. добио је стипендију Ла Тробе Универзитет из Мелбурна за рад на докторској дисертацији. Пост-дипломске студије наставља на Ла Тробе Университет, где бива запослен као асистент за три предмета. 2003. године докторира филозофију и враћа се у Београд. 2004 - 05. године изабран је за доцента за Естетику и Увод у филозофију на Одсеку за филозофију и социологију Филозофског факултета у Источном Сарајеву. 2005. године је изабран у звање доцента за научну област Филозофија на Филолошко - уметничком факултету у Крагујевцу где му је поверена настава из предмета Увод у филозофију и Увода у естетику. Изабран је за редовног члана Матице Српске.

Пише поезију и текстове из области филозофије. На конкурс за најбоље књижевне радове 2001. године добио је награду Југословенско - аустралијског литерарног удружења у Сиднеју /у сарадњи са УКС из Београда/

До сада је објавио књигу песама /прва из трилогије Приптихон пада/ *Лирика њредаје* /2002.. Двокњижје *Композисија филозофије* /Поетика пада и Генеалогии историје будућности/ је Вукашиновићево прво објављено дело из филозофије.

Павле Зелић

Писац фантастике у Србији. Рођен је у Београду 1979. године. Дипломирао је на Фармацеутском факултету у Београду 2005. године и ради у струци. Говори енглески и француски, а помало италијански и шпански. Велики је познавалац стрипа и филма.

Писао филмску, књижевну и критику стрипова, као и есеје у бројним књижевним и популарним часописима. Стални сарадник часописа ИОК магазин, *Знак Сајнџе* и *Think Tank*. Такође, стални је сарадник сајта Попбокс.

Био је уредник фанзина *Емиџор* друштва љубитеља фантастике *Лазар Комарчић*, од којих је један освојио награду за најбољи европски SF фанзин за 2004. годину на конвенцији EUROCON у Пловдиву у Бугарској.

Један је од организатора конвенције *Беокон - ОКО ЗВЕЗДЕ* друштва љубитеља фантастике *Лазар Комарчић* 2006. године. Организовао појављивање друштва *Лазар Комарчић* на манифестацији World Cyber Games 2004. Први који је склопио директну сарадњу између друштава за научну фантастику у Србији организујући, заједно са Рељом Трајковићем из друштва *Photon Tide*, *Сујернова* стејџ на ЕХИТ фестивалу 2006. године са намером промовисања научне фантастике, хорора и фентазија.

Држао је велики број предавања на редовним састанцима друштва *Лазар Комарчић*. Бави се писањем прича са којима је и учествовао на разним конкурсима. Приче су му објављиване у *Politikinom Zabavniku*, *Знаку Сајнџе*, фанзину *Нова*, збиркама *Приче са оне стране* и *Боља њоловица* у Хрватској, часопису *9* у Грчкој, часопису *Наши џирај* и многим другим.